

عنوان مقاله:

رویکرد برنامه‌ریزی مشارکتی راهحلی برای توسعه شهری

محل انتشار:

نخستین همایش ملی جامعه، معماری و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ابوالفضل رفیع - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی

مهدی شیر پور - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی

سیدرفیع موسوی - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

در حال حاضر در بسیاری از کشورهای جهان، مبانی نظری تهیه طرحهای توسعه، بر خلاف ایران بر چارچوب طرحهای راهبردی استوار است و جهت گیری اساسی طرح بر مشارکت مردمی و نهادهای مردمی و انطباق باخواستهای جامعه است. تغییر از معیارهای کاربری اراضی و فیزیکی به سمت مجموعه‌های از مولفههای اجتماعی، اقتصادی به زیست محیطی صورت گرفته و تغییر روش عوامل فنی به سمت عوامل سیاسی مشارکتی در طرح و سیاست و گرایش به سمت مدیریتگرایی و توجه به نهادهای محلی از تغییرات اساسی در مبانی نظری تهیه طرح های توسعه شهری کشورهای توسعه یافته بوده است که مبانی نظری نظام برنامه ریزی توسعه (فراسهری) منطقه ای، ناحیه ای (و شهری ایران هنوز از آن کمتر بهره برده است و در مقاله سعی شده است با اشاره به سیر تکوینی برنامه- ریزی مشارکتی پرداخته شود و بنیادهای نظری برنامه‌ریزی مشارکتی مورد ارزیابی قرار گرفته است و به تفصیل انواع مشارکت در برنامه ریزی، اهداف مشارکت در برنامه ریزی و مزایای برنامه ریزی مشارکتی و الگوی شهروندان در فرایند توسعه شهری در متن مقاله مورد مطالعه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

برنامه‌ریزی مشارکتی، توسعه شهری، نهادهای محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590508>

